

Sygn. akt V CNP 52/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie ze skargi K. C.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
wyroku Sądu Okręgowego w Ś.
z dnia 28 stycznia 2014 r.,
w sprawie z powództwa M. C.
przeciwko K. C.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 kwietnia 2015 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pozwany K. C. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Ś. z dnia 28 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna odpowiadać ogólnym wymaganiom pisma procesowego oraz szczególnym wymaganiom przewidzianym dla tego środka prawnego przewidzianym w art. 424⁵ § 1 k.p.c., który określa tzw. wymagania konstrukcyjne, niezbędne do uznania wniesionego środka za skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia w rozumieniu art. 424² § 1 k.p.c. Niespełnienie przez skargę któregośkolwiek z wymogów określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. skutkuje jej odrzuceniem przez Sąd Najwyższy (art. 424⁸ § 1 k.p.c.) bez możliwości uruchomienia procedury zmierzającej do sanowania dostrzeżonych braków. Należy do nich między innymi uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy.

Skarżący nie uprawdopodobnił, że na skutek wydania zaskarżonego orzeczenia poniósł szkodę. W judykaturze utrwalony jest pogląd, że spełnienie wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. polega na stwierdzeniu przez stronę, że szkoda wystąpiła, wyraźnym wskazaniu jej rodzaju i rozmiaru, a także uwiarygodnieniu tego oświadczenia (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2007 r., IV CNP 40/07, nie publ.). Skarżący wskazał jedynie, że poniósł szkodę majątkową w postaci „godziwego zysku”, którego spodziewał się w razie wykonania umowy, oraz stary, którą poniósł na zakup drogiego kamienia do mebli, który następnie musiał zostać sprzedany po niższej cenie. Skarżący nie wskazał jednak żadnych konkretnych okoliczności precyzujących bliżej tak ogólne twierdzenia, w szczególności, co do rozmiaru poniesionej szkody (wysokości utraconego zysku, czy też różnicy pomiędzy kosztami zakupu, a następnie sprzedaży blatu).

Z tych względów skarga podlegała odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

